

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: OT/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010785
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718010785.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. Š., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods 2 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 15. 03. 2019 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný B. Š., nar. XX. XX. XXXX vo O., trvale bytom P. I. XXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 22. 12. 2018 v čase o 19.25 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo tov. značky Citroen Saxo, ev. č. O. XXX D. v uzavretej obci O. po ceste III/2452 - C.. J.. J. v smere jazdy od sídliska O. Y. na autobusovú stanicu, pričom pri jazde so svojím vozidlom v križovatke s ul. J.. J. prešiel cez stredový deliaci ostrovček, kde prednou časťou svojho vozidla narazil do dopravnej značky C6a „prikázaný smer obchádzania vpravo“ a týmto spôsobil škodu na vozidle Citroen Saxo vo výške 300 €, a taktiež škodu na dopravnej značke C6a „prikázaný smer obchádzania vpravo“, čím vznikla jej vlastníkovi Banskobystrickej regionálnej správe ciest, a. s. so sídlom R. A. XX, XXX XX P. P. škoda vo výške 500 €, pričom po dopravnej nehode sa menovaný na vyzvanie policajta ODI OR PZ Zvolen odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom a tiež sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/11/2014 zo dňa 29. 01. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 02. 2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 000 € a súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona na dobu troch rokov,

teda

- pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život a zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,
- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,
- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 7 (sedem) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 24. 12. 2018 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/485/18/6611 obžalobu na B. Š. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný B. Š. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení v rámci jeho výsluchu uviedol, že v ten deň o cca 18.00 h išiel domov z nákladnej stanice, bol na návšteve a vracal sa domov, tak sa zastavil pri svojom vozidle Citroen Saxo skontrolovať ho, či bolo zamknuté. Zobral si z neho nejaké veci a išiel domov. Keď prichádzal k paneláku, videl chlapa, ktorý pozeral na zvončeky, a keď sa im pohľady stretli, tak pochopil, že hľadá jeho, pýtal sa ho, či mu vie požičať 10 Eur na taxík na O. Y.. Mal v peňaženke asi 10 až 12 Eur, tak mu povedal, že mu peniaze nedá, ale že mu vie pomôcť, teda že mu požičia auto, aby si vybavil, čo potrebuje, a že potom pomôže on jemu. Išli spolu k autu, ešte mu ukázal, kde sa zapalujú svetlá, dohodli sa, že keď si vybaví, čo potreboval, že sa stretnú v Y.L.. On odtiaľ išiel do krčmy O., kde vypil jedno pivo, potom ho štangasti ešte stiahli späť, tak im objednal po pol deci, keďže mal na druhý deň narodeniny. Odtiaľ chcel ísť do skladu pod nadjazdom skontrolovať, či bol v poriadku, odtiaľ šiel potom smerom ku Y., keď počul, že niečo buchlo. Videl vozidlo Saxo, tak pribehol k nemu, videl otvorené dvere a chcel ho odtlačiť mimo jazdného pruhu, aby tam nezavadzalo, a pomáhal mu ho odtlačiť aj ten jeden, čo je uvedený ako svedok. Potom prišli policajti, pýtali sa ho, koho je auto, on im povedal, že jeho, a potom sa presunuli na parkovisko ku Y.. Policajtom uviedol, že vozidlo nevedel, že nevie, prečo by mal fúkať. Potom boli od policajtov ďalšie otázky, on im uviedol, že majiteľom je P. T. a odmietol fúkať preto, lebo vozidlo nešoféroval. Ten, kto vozidlo šoféroval, tak toho pozná asi dva roky, pýtal sa ho na nejakú robotu, tak mu asi trikrát pomáhal, potom ho už viackrát nevidel, až v ten deň, keď ho hľadal, keďže vedel kde býva. Potom šli na ODI a odtiaľ na vyšetrovanie do nemocnice.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že za ten čas, čo má zákaz činnosti, jeho vozidlo šoférovalo veľa neznámych ľudí, pre neho malo hodnotu možno 200,- Eur, takže by mu ani nechýbalo, po tom sa mali stretnúť pri Poľane kvôli tomu, že ho mal odviezť do Kauflandu na nákup a domov. Bolo to asi 20 metrov od miesta, kde bol on v čase, keď počul náraz, hneď tam dobehol, ale nikto pri aute nebol, ani v aute neboli žiadne veci. V prípravnom konaní nepovedal, že vozidlo mal šoférovať pán T., možno došlo k nedorozumeniu, policajti to tak napísali. Políciu nevolal on preto, že to bolo možno skratové konanie, prišiel tam prvý, auto stálo na ceste, chcel ho odtiahnuť mimo, aby nezavadzalo, potom mohol rozmýšľať nad niečím iným, ale ten svedok povedal, že on zavolá políciu. Za tie roky, čo má zákaz činnosti, dlho využíval služby vodičov, za čo platil veľa peňazí, dostal sa do situácií, ktoré ho k tomu vyprovokovali, má 60 rokov, za ten čas má odjazdených veľa kilometrov, koľko by bežný človek neodjazdil ani za tri až štyri životy. Ten svedok ho nemohol vidieť, pretože tam prišiel neskôr, on ho zavolať, aby mu pomohol, za volantom ho nemohol vidieť nikto iný, jedine ako sa nakláňal do vozidla a kontroloval veci.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok J. R., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že pracuje na ODI vo Zvolene, kde realizuje dopravné nehody. Bolo to zrejme 22. 12., kedy krátko po nastúpení do služby mu bola oznámená dopravná nehoda. Keď prišiel na miesto, bolo tam vozidlo Saxo, bola tam aj druhá hliadka. Povedali mu, že pri vozidle bol len obžalovaný, on bol zjavne pod vplyvom alkoholu, tvrdil, že vozidlo nešoféroval, ale že ho šoféroval pán T.. On to následne oznámil službukonajúcej prokurátorke, a potom tú osobu preveril, pričom pán T. uviedol, že bol doma, zrejme už v pyžame, že vozidlo nešoféroval, že ho predal obžalovanému, ale že nebolo prepísané. Na mieste nebol nikto iný, len obžalovaný, on stále tvrdil, že nešoféroval, že sa nepodrobí dychovej skúške, zjavne bol pod vplyvom alkoholu, mal aj problém stáť. Následne mu bola obmedzená osobná sloboda, keďže nikto iný sa na mieste nenachádzal. Lustráciou bolo aj zistené, že mal uložených viac zákazov činností. Niečo sa tam riešilo aj ohľadne mobilu, ale to riešil jeho kolega. Následne obžalovaného konfrontovali aj s tým, že pán T. vozidlo nešoféroval, on bol arogantný, uviedol, že keď nešoféroval on, tak niekto iný. Odmietol aj podpísať všetky tlačivá. Kolega potom asi na druhý deň kontaktoval toho svedka, ktorý tam mal byť. On na ODI pracuje 8 rokov, obžalovaného nepozná, pri tejto veci ho stretol prvý krát. S ním bol vtedy ako kolega z ODI na výjazde E. P..

Na doplnujúce otázky svedok uviedol, že na mieste bol kriminalistický technik, a ten bral stery z čelného skla, aby bol stotožnený vodič. Čelné sklo podľa neho nebolo poškodené. Nevedel uviesť, aký bol výsledok tých sterov, keďže vec bola riešená v super rýchlom konaní. On na mieste svedka L. nevyťažoval, bola tam tá prvá hliadka, ktorá si od neho zisťovala údaje, keď on išiel na miesto, tak tam už svedok nebol.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že asi zrejme nebol tak opitý, keď prišiel sám na parkovisko, bez nejakého padania. Zrejme došlo ku omylu, čo sa týkalo vedenia vozidla, on hliadke uvádzal, že pán T. je vlastníkom vozidla, nie že ho viedol.

Svedok Y. X. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení uviedol, že pracuje ako referent na oddelení výkonu služby na dopravnej polícii, v ten deň boli v službe a cez vysieláčku z operačného strediska boli privolaní na miesto s tým, že pod O. O. bola dopravná nehoda, že vodič tlačil vozidlo. Po príchode na miesto zbadali v strede križovatky rozbité vozidlo Citroen Saxo, obžalovaný ho tlačil preč z križovatky, oni následne na ich služobnom vozidle zapli výstražné svetlá, keďže už bola tma. Obžalovaný bol značne pod vplyvom alkoholu, čo bolo aj cítiť, mal problémy s rečou, museli ho aj podopierať. Šoférovať vozidlo ho nevideli. Potom na miesto prišli aj svedkovia, ktorí to videli. Obžalovaný stále tvrdil, že vozidlo nešoféroval, že mu volal kamarát, majiteľ vozidla, že mal nehodu. Oni následne kontaktovali kolegov z ODI. On aj kontroloval mobil obžalovaného, lebo s ním mával, vrazil, že mu volal ten kamarát, ale za posledné dve hodiny tam nemal žiadne prijaté hovory. Bolo mu dosť zle rozumieť, možno každé druhé slovo. Majiteľa vozidla potom riešil kolega. V minulosti obžalovaného len eskortoval na súd, ale osobne ho predtým nezadržával. V minulosti ho aj videl šoférovať. Svedok L. bol vtedy pri nich, uvádzal im, že sa pristavil pri obžalovanom, že tlačil vozidlo, ale že keď videl, v akom bol stave, tak volal políciu.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že uvádzal pána T. nie že mu volal, ale že je majiteľ vozidla, neuvádzal ho ako vodiča. Nevedel už pri ktorom, ale pri jednom policajtovi uvádzal, že vozidlo viedol Y., asi X., prezývajú ho X., on ho volal len Y..

Svedok P. T. na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení vypovedal, že bol kontaktovaný dňa 22. 12., že s jeho vozidlom došlo k dopravnej nehode. Policajti prišli ku nemu domov, bol už večer, on bol v pyžame, tak sa obliekol a išiel vypovedať na políciu. Uviedol, že vozidlo nešoféroval, že už nie je jeho vlastníkom, ale že je na neho stále napísané. Potom bol vypovedať asi ešte jedenkrát. Vozidlo predal synovi obžalovaného, on mu zaň zaplatil bankovým prevodom. On v súvislosti s touto vecou poškodený nebol, nevznikla mu žiadna škoda, všetky poplatky s odťahovaním a skladovaním zaplatila manželka obžalovaného. V tom čase on šoféroval iné auto, bol s tromi dcérami v Ž. V. X.. Ohľadne predaja vozidla bol v kontakte s obžalovaným.

Na doplnujúcu otázku svedok uviedol, že policajti sa ho pýtali, či to vozidlo šoféroval. On na mieste nehody nebol, vtedy šoféroval iné vozidlo zo Ž. V. X., pričom do Zvolena prišiel asi po 20.00 h a policajti ho kontaktovali nejakú pred 22.00 h.

Svedok Q. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že to bolo deň alebo dva pred Vianocami, išli s kolegom nakupovať darčeky, a po ceste videl, ako pán tlačil vozidlo pod zámkom. Oni pri ňom pristali, opýtali sa ho, či netreba pomôcť, ten pán brblal, bolo vidno, že mal vypité. Oni prešli ďalej cez križovatku a zavolali políciu, keďže tam bola dopravná nehoda, na ceste bol nárazník, autá tadiaľ prechádzali, ale nikto nezastal, tak aj regulovali dopravu a potom prišli policajti. Policajtom uviedol, že videl len jeho, asi 10 minút predtým tadiaľ po tej istej ceste prechádzali, a nikto tam nebol, keď tadiaľ išli znovu, tak tam videli len jeho. Tlačil auto, bol pri šoférovej strane, niekde v strede ostrovčeka. Od momentu, keď prvý krát zbadal nehodu, po dôjdenie na to miesto prebehlo len pár sekúnd, nikto iný tam nebol. On len vravel, či mu pomôžu odtiahnuť auto, ohľadne šoférovania im nehovoril nič. Keď prišla hliadka, tak tam stál, potom si začal hľadať doklady v aute, hliadka mu vravela, aby sa nedotýkal toho auta, keď nie je jeho, niečo tam hovoril o jeho kamarátovi, ale stále si hľadal veci v aute.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh prokurátorky na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého uviedol, že si myslí, že prišiel na miesto dopravnej nehody bezprostredne po jej vzniku, pretože bol prvý, kto pri poškodenom vozidle zastavil, žiadne iné vozidlá tam ešte nestáli, taktiež boli po vozovke roztrúsené veci z poškodeného vozidla a na mieste, ani v jeho okolí, sa nenachádzali žiadne iné osoby, okrem toho pána, ktorý vozidlo tlačil.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že nehľadal svoje doklady, ale na výzvu policajta hľadal doklady od auta, ktoré boli v prednej skrinke, svoje doklady mal v peňaženke.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 659/2018 znaleckej organizácie Znalex s.r.o., zo záverov ktorého v podstate vyplýva, že výška škody na motorovom vozidle bola 370,- Eur, a výška škody na dopravnej značke C6a - prikázaný smer obchádzania - bola 22,- Eur.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 91 - 98), náčrtok miesta k dopravnej nehode (č.l. 99 - 100), kontrolná dychová skúška (č.l. 103 - 104), evidenčná karta vodiča (č.l. 110 - 117), evidenčná karta vozidla (č.l. 119), správy na obžalovaného (č.l. 107 - 109, 118), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 182 - 184).

Po takto vykonanom a vyhodnotenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný síce od začatia trestného stíhania svoju vinu popiera, je ale usvedčovaný svedeckými výpoveďami Q. L., J. R. a Y. X., a v podstate aj svedka P. T.. Z vykonaného dokazovania potom vyplynulo, že práve obžalovaný viedol motorové vozidlo, s ktorým došlo ku dopravnej nehode. Svedok Q. L. vypovedal, že okrem obžalovaného v okolí motorového vozidla nevidel nikoho iného, pritom on bol ako prvý pri motorovom vozidle a obžalovanom. Taktiež ani príslušníci prvej, ani druhej policajnej hliadky v okolí motorového vozidla okrem obžalovaného nevideli nikoho iného. Svedok Y. X. na mieste kontroloval aj mobilný telefón obžalovaného, po čom zistil, že za posledné dve hodiny obžalovanému nikto nevolal, takže už vtedy bola obhajoba obžalovaného vyvrátená (že mu mal volať kamarát, ktorý mal mať s vozidlom nehodu). Podľa všetkých výpovedí svedkov bol obžalovaný evidentne pod vplyvom alkoholu, čo vyplynulo z jeho pohybov, reakcií a artikulácie. Bolo potom preukázané, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, navyše v čase, kedy mal právoplatne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Čo sa týka obhajoby obžalovaného, tu je potrebné uviesť, že konajúci súd nevedel, ktorá z verzii obhajoby obžalovaného by mala byť pravdivá, keď ako sám tvrdil, vypovedal pravdu. V prípravnom konaní totiž uviedol, že vodičom motorového vozidla mal byť P. T. (pôvodný vlastník motorového vozidla). Osobu svedka preverovala polícia až na základe podnetu obžalovaného, ktorý túto osobu za vodiča uviedol, pretože dovtedy o ňom polícia nemala vedomosť. Nepotvrdila sa teda ani obhajoba obžalovaného, že túto osobu uvádzal ako vlastníka vozidla, nie ako vodiča. Pokiaľ by ho označil len za vlastníka vozidla, polícia by ho nevyťažovala k tomu, či v ten deň viedol motorové vozidlo. Po tomto zistení už obžalovaný ako vodiča motorového vozidla počas výsluchu, kedy sa rozhodovalo a návrhu

na vzatie obžalovaného do väzby, ako aj na prvom hlavnom pojednávaní, označil osobu Y., ktorý sa mal volať X., alebo hlava, ktorý sa za záhadných okolností mal objaviť pred vchodom do bytu obžalovaného a pýtať si od neho 10,- Eur na taxík. Je viac ako neuveriteľné, že by obžalovaný dal motorové vozidlo do dispozície človeku, o ktorom nevie, ako sa volá, a nemá na neho ani žiadny kontakt. Preto podľa názoru súdu išlo o imaginárnu osobu, ktorá mala slúžiť ako jedna z verzií obhajoby obžalovaného. Na ostatnom hlavnom pojednávaní potom obžalovaný prišiel s verziou, že motorové vozidlo mala viesť R. N., ktorú aj navrhol predvolať a vypočuť ako svedkyňu. Súd ale s poukazom na § 277 ods. 2 Trestného poriadku odmietol tento návrh na doplnenie dokazovania, pretože z dovtedy vykonaných dôkazov bola vina obžalovaného jednoznačne preukázaná. Napokon, v rámci záverečnej reči obžalovaný ako ďalšiu osobu, ktorá mala viesť motorové vozidlo, uviedol I. N.. Je potom iluzórne domnievať sa, že čo i len jedna verzia obhajoby obžalovaného by mohla byť pravdivá, pričom práve svojimi rôznymi verziami obžalovaný sám preukázal, že nikto iný okrem neho motorové vozidlo nemohol šoférovať. Na záver súd už len konštatuje, že s poukazom na spáchaný skutok a jeho právnu kvalifikáciu je čas dopravnej nehody irelevantný, pretože súd odsúdil obžalovaného za to, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v čase, kedy mal uložený trest zákazu činnosti, a nie za to, že spôsobil dopravnú nehodu. Všetky vykonané dôkazy ale preukázali, že motorové vozidlo dňa 22. 12. 2018 ako vodič viedol obžalovaný. Súd potom uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Obžalovaný B. Š. tak svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život a zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou a odmietol sa podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, a maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel potom súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný potom predstavuje 8 mesiacov až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že doposiaľ nespáchal žiadny priestupok. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T/12/2018 zo dňa 05. 06. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/90/2018 zo dňa 02. 10. 2018, pričom posledných 6 odsúdení obžalovaného bolo za rovnaký trestný čin, a to prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, teda v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd ukladal trest ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za viac trestných činov. Súd nezistil

žiadne skutočnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd pri druhu a výmere trestu prihliadol na doterajší život obžalovaného, najmä skutočnosť, že ide o chronického porušovateľa zákona, ktorý bol od roku 2010 šesť krát právoplatne odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ako aj na to, že obžalovanému boli v minulosti ukladané rôzne druhy trestov, z ktorých však ani jeden zjavne nesmeroval ku náprave obžalovaného. Súd nemohol ani rozhodnúť o podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu, pretože by to bolo v rozpore s § 49 ods. 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal trestné činy počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatelia, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Takýto trest zároveň postihuje len obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže obžalovaný vykonával činnosť, na ktorú mu bol uložený trest zákazu činnosť, súd mu musel v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložiť aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, a to vo výmere 7 rokov, s poukazom na predchádzajúce uložené tresty.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.